

i Lovforslaget staaar, at Ministeriet kan have Priskeafgiften, naar vedkommende Kommunalbestyrelse vil paatage sig Betalingen for Afpriskningen, og mente, at der skulde staa „skal“. Seg tror imidlertid, at Lovforslagets Ord: „da skal Ministeriet være bemyndiget til efter Omstændighederne at ophæve Priskepengene“ ere saaledes, at det af dem maa fremgaa, at Ministeriet, saasnart en Kommunalbestyrelse havde erklæret sig enig deri, vistnok maa komme til at ophæve Priskeafgiften. Disse „Omstændigheder“ ere, som udtalt i Motiverne, kun Hensynet til Lodsferierne, Hensynet til, at Overgangen fra den nuværende Tilstand til den, Lovforslaget tilsigter, kan ske paa en jevn og rolig Maade. Den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kreds (Sesken), som jo var fuldkommen tilfreds med den Ordning af Priskeafgiften, som Lovforslaget tilsigter, udtalte tillige, at han kunde ønske, at man overlod selve Afpriskningen helt til Kommunerne, saaledes at Lodsvesenet ikke havde videre dermed at gjøre. Seg skal indrømme, at man vistnok paa de allerfleste Steder kunde med fuldkommen Tryghed overlade den Gjerning til de kommunale Bestyrelser, da de jo selv ere interesserede i, at Afpriskningen er saa fuldstændig og nøjagtig som mulig; men der kan dog tænkes Tilfælde, hvor Afpriskningen vilde komme til at paa-hvile en Kommune, uden at dennes Interesse var saaledes knyttet til Afpriskningen, at man med fuldkommen Sikkerhed kunde overlade denne til Kommunen. Seg tror, det er rigtigt at lade alt Overtilsyn med Afmærkningen af vore Farvande være hos een Autoritet, saa at den kan blive ledet efter de samme Principer. — Den ærede 6te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Aldler) mente, at det var urigtigt, at man i Loven bandt Ministeriet til at søge Lodsvesenets overordnede Embedsmænd netop blandt Marinens Officerer, enten tjenstgjørende eller afskedigede. Seg skal ikke negte, at der udenfor Marinen kan findes Mænd, som man med fuld Tillid kunde overdrage de Poster, hvorom der her er Tale; men jeg tror, at, naar man træffer et skjønsumt Valg, er det en høj Grad af Sikkerhed for netop blandt Marinens Officerer at finde de tilforladeligste Personer til disse Poster. Det synes mig ogsaa naturligt, naar Bestyrelsen af Lodsvesenet, saaledes som Tilfældet er her i Landet, er knyttet til Marinen, saa ogsaa at holde denne Afgang for Anbringelse af dygtige og veljente Officerer aaben. — Det ærede Medlem var ikke ganske tilfreds med Bestemmelsen i § 39, hvorefter Lods-betalingen under særlige Forhold, hvor det er til-ladt at afvige fra den bestaaende Tagt, ligesuldt skulde gaa ind i Lods-kassen. Det ærede Medlem mente, at i Tilfælde, hvor Lodsningen er forbun-den med særlig Fare, burde man lade den høiere Lodsbetaling komme den paagældende Lods til-gode; men en saadan Ordning vilde staa i Strid med de Grundsætninger, hvorpaa Bestemmelserne

om Lodsning hviler, den nemlig, at den skal ske efter Lour. Fastholder man dette, saa maa man ogsaa fastholde, at selv under vanskelige Forhold bør Lodsbetalingen gaa ind i den sælles Lods-kasse. — Naar det med Hensyn til § 58 sidste Afsnit er sagt, at der mangler en Bestemmelse om, at den deri omhandlede Pligtforsømmelse kan medføre Afked, saa tror jeg dog ikke, det vil være helbigt, at der foretages nogen Forandring i Lovforslaget i saa Henseende, thi det følger vel ligesom af sig selv, at, hvor en saadan Mangel paa Pligt-opfyldelse har funden Sted, vil man ikke beholde dem, der have gjort sig skyldig deri, i Lodsvese-nets Tjeneste.

Sesken: Maatte jeg i Anledning af den høitagtede Ministers Foredrag tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det dog ikke kan negtes, at i § 33 indeholdes der et Brud paa den Sætning, at Lods-penge ikke betales, hvor ingen Lods tages. Paragrafen bestemmer jo, at Skibe, som bu-se-res af Dampere, uden at nogen af dem har Lods ombord, skulde betale hele Lods-penge. Nu har jeg ingenlunde overset, at man ikke overalt i saa-danne Tilfælde kan fordrø denne Betaling; men jeg havde tænkt mig, at man i Fjorde, hvor jo ingen Kraftater ere til Hinder derfor, altid kunde paalægge i Tilfælde, hvor Bugserdampbaade bug-sere Skibe, uden at der er Lods ombord, at be-tale halve Lods-penge, fordi Bugserdamperen i Virkeligheden altid tjener som Lods. Seg siger ikke, at der er nogen Trang for Skibet til at be-nytte Bugserdamperen som Lods; men i Virke-ligheden tjener Bugserdamperen det slæbte Skib som Lods. Seg tror derfor, at man vilde gjøre bedre i at vedtage en eller anden fast Regel for, hvad en Bugserdamper, som slæber et Skib ind i en Fjord, skal betale i Lods-penge, end stille det hen som et Spørgsmaal til Fortolkning af Dom-stolene, om Bugserdamperen i det enkelte Tilfælde har været benyttet som Lods eller ikke. Ganste vist kan dette kun afgjøres efter de Data, som den høitagtede Minister nævnedes; men det vil dog, paa-staar jeg, i de allerfleste Tilfælde være overordentlig vanskeligt for Vedkommende at af-gjøre, om Bugserdamperen i det enkelte Tilfælde har tjent som Lods eller ikke. Seg indskrænker ud-trykkelig denne Hensigt til alene at angaa Fjorde, og jeg omtaler dette Forhold, fordi Afgjørelsen af det omhandlede Spørgsmaal har en meget stor Betydning for en stor Del Havne, hvor der for Havnekassens Regning holdes Bugserbaade, der medføre ikke ubetydelige Omkostninger, for at der bestandig kan være tilrede for de Skibe, der besejles disse ofte meget smalle og vanskelige Fjorde, den fornødne Kraft til at føre dem ind i Havnen, naar der er Modvind. Enten er der nemlig som oftest ikke Plads til Krydsning, eller ogsaa kunne Havnene kun besejles under meget gunstige Veir-forhold. For disse Havne har det jo megen Be-